

Thông điệp Ngày Sân khấu Thế giới của Brett Bailey

Nơi đâu xã hội loài người tồn tại, thì Tinh thần nghệ thuật thăng hoa.

Dưới từng tán cây ở khu làng nhỏ bé, và ở những sân chơi công nghệ cao tại các thành phố toàn cầu, trong những giảng đường, trên cánh đồng và đền đài; phố thị sa hoa, giữa các trung tâm cộng đồng hay hang cùng ngõ hẻm, con người gắn kết với nhau để sẻ chia trong thế giới nghệ thuật phù du – là nơi chúng ta sáng tạo để diễn tả sự phức tạp của loài người, sự đa dạng, bản chất nhạy cảm, trong từng thớ thịt, hơi thở và giọng nói của mình.

Chúng ta tập trung lại để cảm thông và tưởng nhớ; để mỉm cười và để thương ngoạn; để học hỏi và để khẳng định và để tưởng tượng. Để lấy làm kinh ngạc trước kỹ thuật khéo léo, và là hiện thân của Chúa. Để có hơi thở chung về năng lực cố gắng hiển cho cái đẹp, lòng trắc ẩn cũng như sự kỳ quái. Chúng ta đến để được tiếp năng lượng, được truyền niềm tin. Để tôn vinh sự đa dạng của các nền văn hóa, và để phá vỡ mọi ranh giới gây chia cắt chúng ta.

Nơi đâu xã hội loài người tồn tại, thì Tinh thần nghệ thuật thăng hoa. Sinh ra từ cộng đồng, Tinh thần nghệ thuật mang những lớp vỏ và trang phục của truyền thống các dân tộc. Nghệ thuật khai thác từng ngôn ngữ, nhịp điệu và động tác, và xóa tan khoảng cách giữa chúng ta.

Và chúng ta, những nghệ sĩ cố gắng hiển cho tinh thần bất diệt, cảm thấy tự thúc ép bản thân để nối kết những trái tim, từng ý tưởng và cơ thể chúng ta để biểu lộ sự chân thực nhất trong từng nét tinh xảo và ánh sáng huyền bí.

Nhưng, trong kỷ nguyên mà hàng triệu người đang phải đối mặt với sự sống còn, phải chịu đựng dưới các chế độ đàn áp và tà tâm tư bản, phải trốn chạy khỏi sự hỗn loạn và nghèo khổ; nơi mà quyền riêng tư của chúng ta đang bị các tổ chức bí mật xâm lấn và tự do ngôn luận bị giám sát xâm phạm bởi chính quyền; nơi những cánh rừng bị tàn phá, nhiều giống loài bị tuyệt chủng, và đại dương bị nhiễm độc: Chúng ta có thực sự cảm thấy thúc ép để vạch ra điều gì?

Trong thế giới mà sự bất bình đẳng về quyền lực, nơi mỗi loại giai cấp bá quyền cố huỷ hoại chúng ta rằng một quốc gia, một giống loài, một giới, một tôn giáo, một hệ tư tưởng, một hệ văn hóa là ưu việt hơn tất cả, liệu chúng ta có thể biện hộ và khẳng định rằng nghệ thuật nên được giải phóng khỏi các vấn đề xã hội?

Liệu chúng ta, nghệ sĩ của các sân khấu và đấu trường, có nên thích nghi với nhu cầu đã được gột rửa của thị trường, hay gắn chặt sức mạnh mà ta sở hữu: để xóa tan không gian

giữa trái tim và lý trí trong xã hội, để gắn kết mọi người xung quanh, để truyền cảm hứng, niềm say mê và sự truyền thụ, và để tạo ra một thế giới của hy vọng và hợp tác cởi mở?

(Bản tiếng Việt do Ths. Hà Tú Anh biên dịch).

Translated by MA. Ha Tu Anh, International Depart. of VSAA / Vietnamese ITI

